

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1983/2023
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца „Електродистрибуција Србије“ доо Београд из Београда, коју заступа Милан Петровић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., кога заступа Иван Спасић адвокат из ..., ради исељења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 566/2022 од 27.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 566/2022 од 27.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 566/2022 од 27.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 78/21 од 20.09.2021. године, првим ставом изреке, утврђено је да је уговор о начину коришћења стамбених просторија, које се налазе код ТЦ 35/10 КБ ..., закључен под број 4666 дана 19.12.1975. године, раскинут дана 01.05.2014. године. Другим ставом изреке наложено је туженом да службене просторије које се налазе у ..., ..., на кп.бр. 11180 КО ..., празне од лица и ствари, врати у државину тужиоца. Трећим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 49.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 566/2022 од 27.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 78/21 од 20.09.2021. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка, са предлогом да сходно члану 404. ЗПП иста буде размотрена као изузетно дозвољена.

Чланом 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом ако је по оцени Врховног Касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Другим ставом истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет спора у овој парници је исељење и предаја непокретности у посед тужиоцу, као титулару права коришћења и располагања, који је службени стан лоциран у кругу трафо-станице, туженом, као свом раднику, дао на коришћење док исти има статус запосленог код тужиоца. Остваривањем права на пензију туженом је престао радни однос код тужиоца, а тиме и право на коришћење спорног службеног стана. Одбијањем да стамбену јединицу, празну од лица и ствари врати тужиоцу на располагање, тужени је нарушио тужиочево право на имовину, чији су прерогативи прописани чланом 3. став 1. Закона о основама својинскоправних односа („Службени лист СФРЈ“ број 6/80...“Службени гласник РС“ број 115/05), па је тужбом поднетом сходно члану 37. истог закона тужилац у овом поступку тражио његову заштиту.

Налазећи да је тужбени захтев основан у складу са цитираним законским одредбама, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев.

Сагласно изложеној правној аргументацији, сходно члану 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер се не ради о правном питању од општег интереса и о питању у интересу равноправности грађана, није потребно ново тумачење права, а ванредним правним леком не указује се на постојање судских одлука које би биле противне овде спорној, сагласно чему је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 33. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 33. став 2. ЗПП прописано је да је у другим случајевима, ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби.

Предмет спора у овој парници су исељење и предаја непокретности у посед, односно чинида, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара, сагласно чему је у складу са цитираним одредбама процесног закона и члану 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић